

โควิด-19: การพบการติดเชื้อโอไมครอน ในไทย

องค์การอนามัยโลกประกาศให้โรคโควิด-19 กลายพันธุ์ สายพันธุ์โอไมครอนเป็น "สายพันธุ์ที่น่ากังวล" เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2564 ขณะนี้ผ่านมาเกือบ 1 เดือนพบว่า จำนวนผู้ติดเชื้อโอไมครอนทั่วโลกเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็ว รวมทั้งพบผู้ติดเชื้อโอไมครอนในประเทศไทย ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในเกือบ 90 ประเทศทั่วโลก ที่ยืนยันการพบผู้ติดเชื้อกลายพันธุ์ชนิดนี้ กระทรวงสาธารณสุขของไทยยืนยันการพบผู้ติดเชื้อโอไมครอนในไทยรายแรกเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2564 ซึ่งผู้ติดเชื้อนั้นสัมผัสกับผู้เดินทางจากต่างประเทศ และอีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมาพบรายงานผู้ติดเชื้อโอไมครอนเพิ่มเป็นหลักสิบ และรายงานล่าสุด ณ วันที่ 20 ธันวาคม 2564 พบเพิ่มอีก 52 ราย รวมเป็น 63 ราย อาการสำคัญ 5 ประการของผู้ติดเชื้อโอไมครอน ได้แก่ เจ็บคอ ปวดกล้ามเนื้อเล็กน้อย เหนื่อยมาก ไอแห้ง เหนือออกมากตอนกลางคืน ทั้งนี้อาการดังกล่าวจะแสดงให้เห็นในกลุ่มผู้ติดเชื้อที่ฉีดวัคซีนแล้ว แต่ถ้าในกลุ่ม ผู้ติดเชื้อที่ไม่ได้ฉีดวัคซีนอาจมีอาการรุนแรงกว่านี้ได้

จากสถานการณ์ปัจจุบันที่พบผู้ติดเชื้อ โอไมครอนสูงขึ้นในภาคพื้นยุโรปและสหรัฐอเมริกา รวมทั้งเริ่มพบผู้ติดเชื้อโอไมครอนในประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยประกาศมาตรการเพื่อป้องกันการระบาดของโรคติดเชื้อโอไมครอน หลายประการ ได้แก่ ศบค. สั่งปิดลงทะเบียนรับ "นักท่องเที่ยวใหม่" 2 สัปดาห์ โดยจะรอประเมินสถานการณ์โอไมครอนอีกครั้งในช่วงเดือนมกราคม 2565 ในด้านการป้องกันและควบคุม เพื่อมิให้เกิดการระบาดของ การติดเชื้อโอไมครอนกระจายในประเทศไทย จนระบบสาธารณสุขของประเทศไทย ไม่สามารถรองรับได้นั้น คงต้องนำมาตราการต่างๆ และความร่วมมือภาคประชาชน โดยนำประสบการณ์การรับมือการระบาดระลอกที่แล้วมาเป็นบทเรียน ได้แก่ การกระตุ้น การฉีดวัคซีนเข็ม 3 ให้ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ให้ได้มากที่สุด การประกาศงดกิจกรรม บางประการที่รวมคนจำนวนมาก และการลดการเดินทางในช่วงเทศกาลปีใหม่ น่าจะช่วย บรรเทาการระบาดของโอไมครอนได้ อย่างไรก็ตามยังคงควรส่งเสริมมาตรการส่วนบุคคล ที่สำคัญได้แก่ การใส่หน้ากากอนามัย การเว้นระยะห่าง การไม่ไปในสถานที่เสี่ยง และการณรงค์ให้ทำงานที่บ้าน (work for home) และการอยู่บ้านนั้น จะลดการระบาดของ โอไมครอนได้ เพื่อมิให้ประเทศไทยนั้น มีอัตราการติดเชื้อโอไมครอนสูงขึ้นมากเหมือน ในภูมิภาคยุโรป และสหรัฐอเมริกา

วารสารสมาคมเวชศาสตร์ป้องกันแห่งประเทศไทย ปีที่ 11 ฉบับที่ 3 นี้มีบทความเกี่ยวข้องกับโรคโควิด-19 ได้แก่ ประสิทธิภาพและผลกระทบจากการทำงานที่บ้าน ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-2019: กรณีศึกษาสถาบันเวชศาสตร์ป้องกันศึกษาและกองโรคจากการประกอบอาชีพ ประสิทธิภาพของกลไกการขับเคลื่อน การเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-2019 โดยคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดอ่างทอง และความสัมพันธ์ด้านความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานต่อพฤติกรรมป้องกันโรคโควิด-19 ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี รวมทั้งมีบทความน่าสนใจได้แก่ อุบัติการณ์ของบุคลากรที่ป่วยเป็นวัณโรคปอด โดยไม่มีอาการผิดปกติจากการตรวจสุขภาพประจำปีในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง สมรรถนะแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ด้านการดูแลทางคลินิกผู้ที่ได้รับผลผลิตสารรังสีจากการปฏิบัติงาน: กรณีศึกษาพื้นที่ในสถาบันวิจัยการผลิตแสงซินโครตรอนในประเทศไทย และบทฟื้นฟูวิชาการ 1 เรื่อง ได้แก่ เปรียบเทียบมาตรการอนุรักษ์การได้ยินของประเทศไทยกับโครงการอนุรักษ์การได้ยินของประเทศสหรัฐอเมริกา

ท้ายนี้ ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ 2565.ทีมบรรณาธิการ ขอส่งความปรารถนาดี และขออวยพรให้ คณะอาจารย์และผู้นิพนธ์ทุกท่าน มีสุขภาพแข็งแรง มีภูมิคุ้มกันต่อโรคโควิด-19 ที่สูง ในการป้องกันการติดเชื้อโอไมครอน และมีความสุข ประสบความสำเร็จตลอดปี 2565 ครับ

นายแพทย์สุรชัย โชคครรชิตไชย

บรรณาธิการ

20 ธันวาคม 2564